

Morgenbladet
Eksil- ¹¹/₂ 47
regjeringen.

Annetsteds i dagens nummer
 går statsrådssekretær Knut Getz
 Wold i rette med oss, fordi vi har

brukt uttrykket «eksilregjeringen i London» om Nygaardsvolds ministerium. Det skjedde i en omtale av den berømte provisoriske anordning av 8. mai 1945, populært kalt Lex Thagaard.

Vi brukte virkelig betegnelsen med overlegg. Det passet nemlig fortrinlig på situasjonen nevnte dag. Der kom prisdirektør Thagaard ilende til London med et lovforslag om gi ham diktatorisk makt over alt norsk næringsliv. Og han besnakket først et utvalg av statsfunksjonærer — de i London værende norske forretningsmenn ble nektet å være med i drøftelsene — og dernest hele regjeringen på to mann nær til å la forslaget bli provisorisk anordning.

At man valgte nettopp Norges befrielsesdag, 8. mai, til dens emanering, kan være et spørsmål om takt. Men at regjeringens flertall måtte ha lange år i eksilet bak seg for å bli så desorientert at de lot seg lokke med — det må regnes for en utvilsom forutsetning for at saken gikk igjennom. Selv det forberedende utvalg ville bare la anordningen gjelde i et par overgangsmånedder.

London-regjeringen.

Hr. redaktør!

I Deres ledere etter frigjøringen har De gang på gang nyttet uttrykket «London-regjeringen» om den norske regjering under krigen. I Deres leder i dag, går De et skritt videre og nytter uttrykket «eksilregjeringen i London».

Nå er det jo så at hvert barn her i landet vet at den norske regjering under krigen oppholdt seg i London. Hensikten med den nevnte skrivemåte kan derfor neppe være å gjøre oppmerksom på dette rent faktiske forhold. Hvorfor blir den da nyttet?

Uttrykket «eksilregjeringen» eller «emigrantregjeringen» var meget hyppig brukt her i landet av dem som dirigerte presse og kringkasting under okkupasjonen. Etter 8. mai 1945 har det vært lite å se til det. Inntil Morgenbladet nå synes å ville ta det opp igjen.

Deres ærbødige
 Knut Getz Wold.

102913